

Intervju med Leo Larsson

Säg något om vad dina år på Gerlesborgsskolan i Bohuslän har betytt för dig?

Mina år där gjorde att jag bestämde mig för att fortsätta med konstnärligt arbete. Skolan i Bohuslän är rätt isolerad, vilket gör att man lever i en konstnärlig miljö hela tiden. Man blir väldigt fokuserad på sin konstnärliga praktik och det har gjort att jag har fortsatt.

Säg något om vad lärde du dig.

Jag lärde mig att man måste studera, att man inte kan allting. Bara för att man kan måla ett landskap så betyder inte det att man vet vad konst innebär, och det finns oändligt mycket att fördjupa sig i. Samtidskonsten handlar inte främst om hur tekniskt skicklig man är i till exempel i klassiska målarregler. När jag började på Gerlesborgsskolan så trodde jag det var en målarskola, som många andra som börjat säkert också trott, men senare kommer man in i en annan värld. Det finns ingen gräns för vad man kan lära sig, möjligheterna är oändliga. Det var den största överraskningen. Precis som på en konsthögskola så är det ingen som säger åt en vad man ska göra, och det är det fina, att man blir självständig på något vis. Man måste liksom ta kontroll, man måste personligen ta kontroll över vad man vill göra för någonting. Jag tror det var det som jag lärde mig.

Vad utmärker Gerlesborgsskolan i Bohuslän?

Det som utmärker skolan i Bohuslän är att man är beroende av sina klasskamrater. Om ens skola ligger i närheten av där man redan bor så kan man gå hem på kvällen till sina vanliga kompisar eller släktingar. I Gerlesborg umgås man nog mer med de andra på skolan, även på fritiden. Under hösten och vintern är det också väldigt mörkt. Så på många vis är det en ganska tuff plats att vara på. Men att det är isolerad plats gör det också möjligt för en att fokusera på det konstnärliga arbetet.

Det är en kvalitativ utbildning för den som sedan vill söka en konsthögskola. Men är man en person som mest vill dricka vin och måla akvarell så motsvarar skolan kanske inte förväntningarna. Jag tror upplägget med gästlärarna är bra, för man lär känna en hel del konstnärer personligen. Att ha samma lärare hela året, och att den läraren har varit på skolan hela sitt liv är nog inte så bra. Mycket gästlärare gör att skolan ligger väldigt nära samtidskonsten.

Vad gör du nu?

Just nu läser jag kandidatprogrammet på konsthögskolan Valand. Jag kände mig förberedd när jag kom till konsthögskolan eftersom Gerlesborgsskolan på ett sätt är som en komprimerad konsthögskola. Skillnaden är att istället för att arbeta terminsvis med tre kurser som på Valand, så är det på Gerlesborgsskolan kurser veckovis. Men det är egentligen inte så stor skillnad på uppläggen och det är väldigt hög kvalitet på undervisningen i Gerlesborg. Det är skönt att vara förberedd på teorin, men också att ha lärt sig ta eget ansvar och ha listat ut vad jag vill göra. Det har helt klart lagt grunden för det jag håller på med just nu. Vill man verkligen satsa på att komma in på en konsthögskola är det en utmärkt

utbildning.